

מתוקים מרוב

לזכות צדיקים

ע"י תפילה באים לדביקות בה'

ויפגע במקום: הנה ידוע אשר התפילה הוא עיקר העבודה שבבלב, כמו שכתוב (תענית ב.) ולעבדו בכל לבבכם זה תפילה, כי הלב מבין ובה יוכל לעלות לדביקות הבורא ברוך הוא, ולקשר עצמו בו יתברך, וגם 'תפילה' הוא לשון 'דביקות', שעל ידו מקשר עצמו ומדבק עצמו בו יתברך בדבקות גדול. וזהו 'ויפגע במקום' אין פגיעה אלא לשון תפילה, 'במקום' פירוש בעת התפילה יכול להידבק בהקדוש ברוך הוא שהוא מקומו של עולם.

לא יפסיק להתפלל עד שתתקבל תפילתו

ויפגע במקום: אמר בשם הרה"ק רבי דוד מלעלוב זי"ע, 'ויפגע' הוא מלשון 'פגע', שומה על האדם להרבות בתפילה במפגיע, עד אשר יזכה להיענות בתפילתו, ובטרם שנענה משמים, אל יפסיק מלהטריד בביכול את קונו, ובלשון אחר: "מען מיז זיך פעגין ביי אונזער ליבער באשעפער". (ליקוטי דברי דוד)

השי"ת שומע תפילת עמו אפי' מהמדריגה הקטנה ביותר והנה סולם מוצב ארצה: יתבאר על דרך אשר פירשתי בהסליחה, 'אזכרה אלוקים ואהמיה', עיין שם באורך, והפסוק (תהילים ד, ב) 'בקראי ענני אלוקי צדקי'. ושורש הדברים, כי ישראל הם חס ושלוש בשפל תחתית, ובמדריגה שאין למטה מומנה ח"ו, אז כשקוראים אל ה', הוא יענם בודאי, ותפילתם אינה חוזרת ריקם, והיינו 'סולם מוצב ארצה', אז 'וראשו מגיע השמימה'.

בכל צרתם לו צר

כי לא אוכל לקום מפניך: שמעתי פירוש הפסוק מפה קדוש כבוד הרה"ק רבי יעקב יצחק זצללה"ה מלובלין, כי כתיב (ישעיה ס"ג, ט) 'בכל צרתם לו צר', כביכול כאשר נחסר חלילה מאומה לבני ישראל, נוגע החסרון הזה למעלה, ובשביל זה עומדת השכינה בשבילנו ומבקשת רחמים. וזה פירוש, 'כי לו' בשביל בכל צרתם לו צר חס ושלוש, 'אוכל לקום' ולבקש 'מפניך', ויהיה 'לא' באל"ף, ויסיר הצער מבני ישראל.

"הלכתא לשבתא"

אין לסמוך על הנכתב כאן להלכה למעשה ובכל מקרה יש לשאול שאלת רב, והדברים לא נכתבו אלא לעורר לב המעיין. כתב בשו"ע סי' רנ"ז ס"א אין טומנים בשבת אפילו בדבר שאין מוסיף הבל ובמשנ"ב סק"א דשמא ימצא אז קדירתו צוננת וירתיחנה.

- כיון שנתנו חכמים טעם לאיסור הטמנה שמא ימצא קדירתו צוננת ויחממה, לא אסרו אלא אם כן מטמין לצורך חימומו.
- אמנם אם מטמין לצורך שמירה על הקדירה מטינוף או מנזק, עכברים וכדו' מותר להטמינו כולו ולא גזרו בזה איסור הטמנה, כיון שאין כוונתו לחממו.

ע"י תפילה נסתמים אפי' פיותיהם של המקטרגים

ויפגעו בו מלאכי אלוקים: 'פגיעה' לשון 'תפילה', שמי שהולך בדרך התורה אפילו 'מלאכי אלוקים', היינו מלאכי דין, מבקשים עליו רחמים.

הבא ליטהר מסייעין אותו

הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה ולזרעך: אפשר לומר כי 'הארץ' הוא לשון 'רצון'. וזה שאמר 'הארץ' היינו הרצון, 'אשר אתה שוכב עליה' להיות כך, 'לך אתננה', כי הבא ליטהר מסייעין אותו.

ע"י התפשטות הגשמיות יכול לבוא לדביקות בהשי"ת

והנה אנוכי עמך: 'עמך' מלשון גחלים עוממות, רצה לומר 'והנה אנוכי' כשתרצה להיות דבוק באלוקותי, אזי 'עמך' מוכרח להיות כבוי ומופשט מכל תענוגי העולם הגשמיים ואז 'ושמרתך בכל אשר תלך', 'אשר' הוא לשון אישור ושבת, שתהיה מאושר בכל מקום אשר תלך. (דעת משה)

במקום שיש כבוד שמים לא יביט על ה'אייגענע אינטערעסן' אכן יש ה' במקום הזה ואנוכי לא ידעתי: בשם החתם סופר, במקום שנוגע העניין עבור ה', עבור תורה ומצוות, 'במקום ההוא' אין רשאי אדם להיות איש עבור עצמו. וזה 'ואנוכי לא ידעתי', צריך לעשות הדבר לשם שמים, ולא בשביל פניה כבוד או הנאת עצמו.

לשקר אין רגלים

וישא יעקב וילך ארצה בני קדם: הרמז בזה על בחינת יעקב הוא מידת האמת, כמו שכתוב (מכה ז, כ) 'תתן אמת ליעקב', ואמת יש לו רגלים. (תפארת שלמה)

בקשה על פרנסה לישראל

לא עת האסף המקנה וגו': פירוש אם חס ושלוש, לא הגיע עוד זמן קץ הגאולה, 'לאסוף' צאן קדשים, 'השקו הצאן ולכו רעו', על כל פנים תן להם פרנסה, עד שנזכה לגאולה שלימה במהרה בימינו, אמן.

קו הגעשמאק

חיווק, ואמונה

מתעדין בתדירות

גבוהה עם דרשות,

סיפורים, וניגונים

077-3249316

לע"נ

איש החסד והחינוך

הרה"ח ר' חיים

שרגא פאוול ב"ר

מיכאל שר זצ"ל

נלב"ע ז' אייר תשע"ב

ת.נ.צ.ב.ה.

נא להתפלל

לרפואת

זקני הרה"ג

יצחק בן צילה

של"ט"א

לרפ"ש

בתושח"י

לע"נ

הילד יניק וחכים

אברהם דוד חי ז"ל

בן יבלחט"א

יקתיאל יהודה

נלב"ע י"ב תמוז

תשפ"ד

ת.נ.צ.ב.ה.

העלון מוקדש

לזכות רפאל

בן הדר

להצלחה בכל

העניינים

ברוחניות

וגשמיות

העלון מוקדש

לזכות

אורן בן פרח

ודליה בת פרח

להצלחה בכל

העניינים

ברוחניות

וגשמיות

העלון מוקדש לזכות

רבי אריה חיים בן

סלימה שולמית

שיח' ובני ביתו

להצלחה וסייעתא

דשמיא בכל העניינים

סיפור לשבת קודש

שלוש תינוקות בהחלטה אחת

בעומק ליבו חש שאולי היה צריך לוותר, אולי ראוי היה שיעניק את העלייה לר' יוסף. מלחמה התחוללה בתוך ליבו, מצד אחד הן רכש את העלייה כדין, התחייב לשלם סכום כסף משמועתי, העלייה היא שלו והוא חפץ בה ובסגולתה, מצד שני אולי בכל זאת... הרי ר' יוסף ממתין "כל כך הרבה שנים" לישועה, אולי נכון לוותר לו?!

דקות ארוכות התחולל הקרב בעומק ליבו, עד שהוכרע נכון. ר' יצחק פנה אל הגבאי בלאט, ולחש לו 'בעליית כל הנערים, תכבד את ידידי ר' יוסף', הגבאי חשב שאינו שומע טוב, הרי לא עבר זמן רב מאז התמודדו השניים זה מול זה במרוץ אחר העלייה המסוגלת, עד שר' יצחק זכה והעליה שלו, האומנם? עכשיו הוא מוותר.

אבל ר' יצחק לא הותיר מקום לספק, ובקול אמיץ אישר 'כן! תן לר' יוסף, שיהיה לו לסגולה. נכון העלייה היא שלי, אשלם כל מה שהתחייבתי בגינה, אבל את העלייה – תן לו. מוותר אני על העלייה הנכספת, כדי שר' יוסף יזכה בישועתו! ואכן בשעת הקראת העליות הופתע ר' יוסף לשמוע את הגבאי קורא בשמו, הוא עלה לתורה בעלייה אותה ביקש ובה חשק בכל ליבו.

ומה שקרה בהמשך, הוא לא יאומן. תוך שנה עמד סיפורנו למבחן, כפי שמספר לנו הרב נתנאל מור יוסף הי"ו, מעסקני הקהילה: ר' יוסף חשון הבנים, זכה לחבוק בת כבר בראשית חודש תשרי תשפ"א, פחות משנה לאחר שעלה לתורה בעליית 'כל הנערים', זכה בתינוקות מתוקה, בזכות הסגולה כמובן. אבל זה עוד לא הכל: ר' יצחק המוותר האצילי, ערך בליל שמחת תורה תשפ"א שחל בשבת, שלום זכר כפול לזוג תאומים שנולדו לו לפקודת השנה, בזכות הויתור כמובן! וללמדנו בא, במבט ראשוני עלולים לחשוב שהמוותר מפסיד, מחמיץ הזדמנות, מאבד משהו. אבל לא רק שאינו מפסיד הוא רק מרוויח לא תמיד הוא נוכח בכך מיד, אבל פרשת השבוע מלמדת אותנו, וסיפורם של שני האברכים זועק אלינו. אחים יקרים, אם יש לנו הזדמנות לוותר בל נחמיצנה ההזדמנות הזאת היא רגע יקר ערך, בו ניתן לזכות לישועה נכספת, כי הויתור מוכיח שלא עומדים על קוצו של יוד, וככל שהויתור קשה יותר ככל שהמוותר צודק יותר, כך כוחו יפה יותר לפתוח שערי שמים ולהעניק ברכה וישועה, למעלה מדרך הטבע!

מדי שנה בשנה ברבים מבתי הכנסת נרשמים רגעי מתח בליל שמחת תורה, עת נעמד הגבאי והולם בבימה ומתחיל במכירת העליות. הכל חפצים לזכות בזכויות העילאיות, חתן תורה, חתן בראשית, מפטייר וכן הלאה, אחת העליות המבוקשות הינה 'עליית כל הנערים', אשר מסורת בידינו שהיא סגולה לזרע של קיימא.

וכך גם היה בבית הכנסת באחת מערי הצפון, כאשר בשמחת תורה תש"פ, הלם הגבאי על הבימה, וביקש למכור את עליית כל הנערים, שניים התמודדו על העליה, שניהם רצו בה בכל מאומם. האחד אברך בשם ר' יוסף נשוי מזה כמה שנים וטרם זכה לילדים, ממתין הוא לישועה המבוששת מלבוא. מנגד ניצב לו ר' יצחק, אב הוא לכמה בנות, אך חפץ הוא בבנים, ומה עוד שכבר שנים לא זכה לערוך שמחה, אולי 'כל הנערים' יזכה אותו.

רגע לפני שהחלה המכירה, ביקש רב הקהילה לשוחח עם ר' יצחק. ראה נא אמר לו בנועם אין ספק שהנך רשאי להתמודד במכרז וגם לרכוש את העליה, ובעזרת השם הסגולה תעבוד ותזכה בנך זכר עוד השנה, אולם מנגד הלא ניצב עמנו כאן ר' יוסף, אברך חמד שהוא ורעייתו מתייסרים כבר שנים בהמתנה וציפייה לזכות בזרע של קיימא. אולי תוותר לו? נכון רשאי אתה להתמודד, וגם לזכות ולעלות לתורה ולזכות להתברך בסגולה. ובכל זאת...

הרב סיים את דבריו, והותיר את ר' יצחק שקוע במחשבות, מצד אחד הרב מדבר דברי טעם, לחברו אין כלל ילדים והוא חפץ בסגולה הנודעת, והלוואי ויוושע בקרוב, מצד שני מכירת עליות היא מכרז, אין כאן עניין לווייתורים. הוא חפץ בעליה, יש לו עניין בסגולה, גם הוא מצפה מאוד לזכות בבנים, תתנהל המכירה כדין וכהלכה ומי שיזכה יזכה, למה לוותר?!

ואכן הקול הזה ניצח לבסוף וכשהמכירה החלה, התמודדו ר' יוסף ור' יצחק, זה מול זה, ראש בראש. המחיר טיפס ועלה ולבסוף ר' יוסף חשון השנים החליט לפרוש מהמרוץ, זכה לו ר' יצחק הכריז הגבאי בפאתוס, 'עליית כל הנערים' נמכרה לידידנו ר' יצחק, זכות התורה זכות המקום וזכות הרגל יעמוד לו לישועה.

הגבאי המשיך לעליות הבאות, אולם ר' יצחק לא נרגע.

<p>חידת השבוע צדיק זה</p> <p>תשובות ניתן להעביר לידיו יו"ר המערכת הבה"ח יקותיאל יהודה הלוי גרוס הי"ו</p>	<p>נדבת ידידיו הרב לוי יצחק אסטרייכר הי"ו לרגל שמחת נישואי הבת הכלה תחי' במזל טוב עב"ג החתן שלום פולק הי"ו במזל טוב יה"ר שייכו לבנות בית נאמן בישראל לדורות ישרים ומבורכים</p>	<p>נדבת ידידיו הר"ר מאיר אברהם שנק הי"ו לרגל שמחת נישואי הבת הכלה תחי' במזל טוב יה"ר שייכו לבנות בית נאמן בישראל לדורות ישרים ומבורכים</p>	<p>נדבת ידידיו הר"ר בנימין שר הי"ו לרגל שמחת הבר מצוה לבנו הבה"ח יוסף חיים שרגא פייבל הי"ו יזכו לרווח רוב נחת דקדושה מכיוצ"ח</p>	<p>נדבת ידידיו הר"ר יהודה גוטמן הי"ו לרגל שמחת הבר מצוה לבנו הבה"ח אריה לייב הי"ו יזכו לרווח רוב נחת דקדושה מכיוצ"ח</p>	<p>העלון מוקדש לע"נ איש החסד משמח אלוקים ואנשים הרב מנחם מענדל ז"ל בן יבלחט"א הרב בן ציון גבריאל לוק שליט"א במלאות השבעה לפטירתו. ת.ג.צ.ב.ה.</p>	<p>העלון מוקדש לע"נ האשה החשובה בעלת החסד הדגולה מרת חיה קראוז בת אלקה. ת.ג.צ.ב.ה.</p>	<p>קוראים נכבדים נהנתם, ההכמות? להוי ידוע כי הוצאות ההדפסה עולים מומון רב, נא טלו חלק בהפצת העלון הנכבד הזה, קחו חלק בהפצת תורה ויראת שמים ותזכו לכל הברכות האמורות בתורה, לתרומות ולענייני הגליון בטל' 054-8559959</p>
--	--	--	--	---	--	--	---